

रञ्जयति स्वयमिन्द्रं कुन्धयकं दुष्टदूतीव ॥
 पितुः प्रसन्नैर्नयिनी ।) पितामहो ॥
 पितृप्रियः, पुं, (पितृणां प्रियः ।) भृङ्गराजः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोः भृङ्गराज-
 शब्दे ज्ञातव्याः ॥)
 पितृवन्धुः, पुं, (पितृवन्धुः ।) पितामहभगिनी-
 पुत्रः । पितामहभगिनीपुत्रः । पितृमातुल-
 पुत्रः । इत्युद्वाहृतत्त्वम् ॥
 पितृबान्धवः, पुं, (पितृबान्धवः ।) पितृवन्धुः ।
 यथा, उद्वाहृतत्वे ।
 “पितुः पितुः स्वसुः पुत्राः पितृमातुः स्वसुः सुताः ।
 पितृमातुलपुत्राश्च विज्ञेयाः पितृबान्धवाः ॥”
 पितृभोजनः, पुं, (पितृभिक्षुच्यते इति । भुज +
 कर्मणि ल्युट् । पितृभिक्षकदानेऽस्य प्रशस्त-
 तथा तथात्वम् ।) भावः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (भुज + भावे ल्युट् । पितृणां भोजनमिति ।)
 पितृणां भक्षणे, क्ली ॥
 पितृभ्राता, [कृ] पुं, (पितृभ्राता ।) पितृव्यः ।
 इत्यमरः । २ । ६ । ३१ ॥
 पितृव्यः, पुं, (पितृव्यः पितृवृद्धिश्चेत्यर्थः यो
 यज्ञः ।) तर्पणम् । यथा, मनुः । ३ । ७० ।
 “अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृव्यस्तु तर्पणम् ।
 होमो देवो बलिर्भौतो वृयसोऽतिथिपूजनम् ॥”
 पितृलोकः, पुं, (पितृणां लोकः ।) पितृणां भुव-
 नम् । (यथा, महाभारते । १ । ६२ । १० ।
 “कथञ्च बहुलाः सेनाः पाकवः ह्यवसारथिः ।
 अस्त्रमेकोऽनयत् सर्वाः पितृलोकं धनञ्जयः ॥”)
 अथ विवरणं यथा,—
 मार्कण्डेय उवाच ।
 “सर्वेषामेव देवानामाद्यो नारायणो गुरुः ।
 तस्माद्ब्रह्मा ससुतपुत्रः सोऽपि सप्ताहजन्मनो नृ-
 मा यजस्विति तेनोक्तास्तदा ते परमेष्ठिनः ।
 आत्मनात्मानमेवायं अयजन्त इति श्रुतिः ॥
 तेषां वै ब्रह्मजातानां महत्वेकारिकर्मणाम् ।
 अपश्यद्ब्रह्मचारेण महानेघ कृतो यतः ।
 प्रमदञ्जानिनः सर्वं भविष्य न संशयः ॥
 एवं शप्तास्तवस्तेऽपि ब्रह्मणात्मसुह्रवाः ।
 सद्योवैश्वकरान् पुत्रानुत्पाद्य त्रिदिवं ययुः ॥
 ततस्तेषु प्रयातेषु त्रिदिवं ब्रह्मवादिषु ।
 तत्पुत्रा आहुदानेन तर्पयामासुरब्रह्मा ॥
 ते च वैमानिकाः सर्वे ब्रह्मणः सप्त मानसाः ।
 तत्पितृदानमन्तोक्तं प्रपश्यन्तो व्यवस्थिताः ॥
 गौरीमुख उवाच ।
 ये च ते पितरो ब्रह्मन् स्वञ्च कालं समासते ।
 क्रियन्तो वै पितृगणास्तस्मिन् लोके व्यवस्थिताः ॥
 मार्कण्डेय उवाच ।
 प्रवर्तन्ते वराः केचिद्देवानां सोमवर्हनाः ।
 ते मरीचादयः सप्त स्वर्गे ते पितरः स्मृताः ॥
 चत्वारो ह्यभिमानो वै त्रयस्त्रयं ह्यमृतैः ।
 तेषां लोकनिर्माणं कौर्त्तयिष्यामि तच्छृणु ॥
 प्रभावञ्च महर्षे लं विस्तरेण निबोध मे ।
 धर्ममूर्तिधरास्तेषां त्रयोऽन्ये परमा गणाः ॥

तेषां नामानि लोकांश्च कौर्त्तयिष्यामि तच्छृणु ॥
 लोकाः सन्तानकामाय यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ।
 अमर्त्यः पितृगणास्ते वै पुत्राः प्रजापतेः ॥
 विराजस्य प्रजाः श्रेष्ठास्ते वैराजा इति स्मृताः ।
 देवानां पितरस्ते हि तान् यजन्तीह देवताः ॥
 एते वै लोकविभक्ता लोकान् प्राप्य सनातनान् ।
 पुनर्यग्यज्ञतान्तेषु जायन्ते ब्रह्मवादिनः ॥
 ते प्राप्य तां स्मृतिं भूयः सिद्धियोगमनुत्तमम् ।
 चिन्त्य योगगतिं यद्वा पुनरावृत्तिदुर्लभाः ॥
 एतेऽस्मिन् पितरः आहुं योगिनां योगवर्हनाः ।
 आप्यायितास्तु ते पूर्वं येषां योगवले रताः ॥
 तस्मात् आह्वानं देवानि योगिनां योगसत्तमैः ।
 एष वै प्रथमः स्वर्गः सोमपानामनुत्तमः ॥
 एते त एकतनवो वर्तन्ते द्विजसत्तमाः ।
 भूर्लोकवाशिना याच्या भुवर्लोकनिवासिनः ॥
 स्वर्गलोक मरीचादास्तेषां याच्या महर्गताः ।
 कल्पवासिकसंज्ञानां तेषामपि जने स्थिताः ॥
 सनकादास्तस्तेषां वैराजास्तपसि स्थिताः ।
 तेषां सत्तमताः प्रोक्ता इत्येषा पितृसन्ततिः ॥
 सप्तधा सप्तलोकेशु आदिमन्वन्तरक्रिया ।
 अन्येषां वसवः साध्या रुद्रादिवाशिनाविति ॥
 अयतः सर्ववर्णानां साधारण्येन संस्थिताः ।
 ऋषयश्च तदनुत्तमा इति सप्तविधा गणाः ॥
 तेषां कल्याणं संजाता महती पितृसन्ततिः ।
 आग्निस्ताताश्च मारीचा वैराजा वर्हसंज्ञिताः ॥
 सुकाला नाम पितरो वशिष्ठस्य प्रजापतेः ।
 तेषां याच्यास्त्रिभिर्वर्णैर्न शृण्वेष्ट एष्व कृतम् ॥
 वर्णचयाभ्यनुज्ञातः श्रुतः सर्वान् पितॄन् यजेत् ।
 न तु तस्य पृथक् सन्ति पितरः श्रुतजातयः ॥
 सुक्तचेतनका ब्रह्मन् । न दृश्यन्ते पितृव्यपि ।
 विशेषशान्ददृष्टा तु पुराणानाञ्च दर्शनात् ॥
 एवं ऋषिस्तुतेः शालीज्ज्ञात्वा याजकसम्भवान् ।
 स्वयं दृष्ट्वा स्मृतिलिङ्गा पुत्राणां ब्रह्मणा ततः ॥
 परं निज्ज्ञानमापन्नास्तेऽपि ज्ञानिन एव च ।
 वैश्वदेवीनां कश्यपादा वर्णानां वसवादयः ॥
 अविशेषेण विज्ञेया गन्धर्वादा अपि भुवम् ।
 एष ते पैतृकः स्वर्ग उद्दिष्टेन महासुने । ।
 कथितो नान्त एवायं वर्षकोऽपि हि दृश्यते ॥”
 इति वाराहे आह्वकल्पः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “पितृणां सम्भवं राजन् । कथमानं निबोध मे ।
 पूर्वं प्रजापतिर्ब्रह्मा सिद्धर्षिर्विधाः प्रजाः ॥
 एकाग्रमानसः सर्वास्तन्मात्रा मनसो बहिः ।
 हत्वा परमकं ब्रह्म ध्यायन् सर्वेषु रूपकैः ॥
 तस्यात्मनि तदा योगं गतस्य परमेष्ठिनः ।
 तन्मात्रा निर्ययुर्देहाद्भूमवर्णकृतत्विवः ॥
 पिताम इति भाषन्तः सुरां सोममितोऽब्रह्मन् ।
 ऊर्हं जिगमिषन्तो वै अधः संस्थास्तपस्विनः ॥
 तान् दृष्ट्वा सहसा ब्रह्मा तिर्यक् संस्थास्तदो-
 भुखान् ॥
 भवन्तः पितरः सन्तु सर्वेषां गृहमेधिनाम् ॥
 ऊर्हं वक्रास्तु ये तत्र ते नान्दीमुखसंज्ञिताः ॥

इत्युक्त्वा तु तदा ब्रह्मा तेषां पन्थानमाकरोत् ।
 दक्षिणायनसंज्ञन्तु पितृगणान् पितामहः ॥
 तूर्णानि ससर्ज भूतानि तन्मनुः पितरस्ततः ।
 वृत्तिं नो देहि भगवन् यथा विन्दामदे सुखम् ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 अमावास्यादिनं वोऽस्तु तस्यां कुशतिलोदके ।
 तर्पिता मातुषेक्षुभिं परां गच्छत बान्धवा ॥
 तिला देयास्तथैतस्मानुपोष्य पितृभक्तितः ।
 परमं तस्य सन्तुष्टाः परं यच्छत मा चिरम् ॥”
 इति वाराहे पितृसंस्थितिवर्णनम् ॥ * ॥
 पितृआहुविशेषे देवताविशेषाः पितृगणाश्च यथा,
 “ऋतुर्देवो वसुः सत्यः कामः कालस्तथा ध्वनिः ।
 रोचकश्चाद्रवाश्चैव तथा चान्यः पुरुरवाः ॥
 विश्वदेवा भवन्त्येते दृष्ट सर्वे च पूजिताः ।
 विश्वदेवौ ऋतुर्देवौ सर्वास्त्रिदिव्य विश्वतौ ॥
 नित्यं नान्दीमुखआहुं वसुसखौ च पैतृके ।
 नवाग्रालम्बने देवौ कामकालौ सदैव हि ॥
 अपि कन्यागते सूर्ये आहुं च ध्वनिरोचकौ ।
 पुरुरवाश्चाद्रवाश्च विश्वदेवौ च पञ्चभिः ॥
 सुभास्वरा वर्हिवदो ह्यग्निस्तातास्तथैव च ।
 आन्यपाञ्चोपहृताश्च क्रयादाश्च सुकालिनः ।
 एते पितृगणाः सप्त पौराणाः केचिद्देव हि ॥”
 इत्यग्निपुराणम् ॥ * ॥
 अग्निस्तातादेवतुपत्तिर्यथा,—
 “ततो निमग्नोऽन्ध्रयकं विकारं चतुराननः ।
 जिहृक्षुरपि तत्वाज तां सन्धां कामरूपिणीम् ॥
 तत्पुंशरीरात् सन्मांभो यत्तु पपात द्विजोत्तमाः ।
 अग्निस्ताता वर्हिवदो जाताः पितृगणास्ततः ॥
 भिन्नाङ्गनगिभाः सर्वे पुनराजीवलोचनाः ।
 गितान्तसंयताः पुण्याः संसारविमुखाः परे ॥
 सच्चक्षणां चतुःशरिणिस्ताताः प्रकीर्तिताः ।
 यदृशीतिसहस्राणि तथा वर्हिवदो द्विजाः ॥”
 इति कालिकापुराणे २ अध्यायः ॥ * ॥
 तेषां तर्पणविधिर्था,—
 “अपसथं ततः कृत्वा सथं जातु च भूतले ।
 अग्निस्तातास्तथा सौम्यान् हविर्भक्तस्तथोष्णान् ॥
 सुकालिनो वर्हिवदस्तथा चैवान्यपान् पुनः ।
 तर्पयेत् पितॄन् भक्ता सतिषोदकचन्दनैः ॥
 दर्भपाण्डित्यं विधिवत् प्रेतांस्तर्पयेत्ततः ।
 पित्रादीन्नामगोत्रेण तथा मातामहानपि ।
 सन्तर्प्य विधिवद्ब्रह्मा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 ये बान्धवाबान्धवा वा येऽन्यजन्त बान्धवाः ।
 ते ह्यग्निमखिलां यान्तु यन्मांसोऽभवाच्छति ॥”
 इति मातृस्ये ज्ञानविधौ ८४ अध्यायः ॥
 पितृवर्णः, क्ली, (पितृणां वर्णमिव ।) ब्रह्मज्ञानम् ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ११८ (यथा, महाभारते ।
 ११ । ४ । १५ ।
 “सर्वे पितृवर्णं प्राप्ता स्वपन्ति विगतज्वराः ।
 निर्मलैरस्थिभूयिष्ठैर्गान्धैः स्नायुनिवन्धनैः ॥”)
 पितृवर्णचरः, पुं, (पितृवर्णे ब्रह्मज्ञाने चरतीति ।
 चर + “चरेष्टः ।” ३ । २ । १६ । इति टः ।
 अलुक्स्वमासः ।) शिवः । इति केचित् ॥